

"L'aliment no és propietat privada - fiquem-nos això al cap - l'aliment no és propietat privada, sinó providència per ser compartida, amb la gràcia de Déu": en la catequesi d'aquest dimecres 27 de març el papa Francesc ha donat inici a les seves reflexions al voltant de la segona part de l'oració del Parenostre, aquella en què vam presentar a Déu les nostres necessitats. I la primera d'elles, és el pa.

Pa significa tot el necessari per a la vida

«La primera és la del pa, que significa el necessari per a la vida: aliment, aigua, casa, medicines, treball. És una súplica que sorgeix de la mateixa existència humana, amb els seus problemes concrets i quotidians, que posa en evidència el que a vegades oblidem: que no som autosuficients, sinó que depenem de la bondat de Déu».

Necessitem nodrir-nos cada dia

El Pontífex ha assenyalat que aquesta "comanda urgent" que fem a Déu Pare, "molt semblant a la d'un captaire", prové d'una evidència que sovint oblidem, és a dir, "que no som criatures autosuficients, i que necessitem nodrir-nos cada dia".

«Els Evangelis ens mostren que per a molta gent la trobada amb Jesús es dona, precisament, a través d'una súplica, d'una necessitat: des de la més elemental, la del pa, fins a altres no menys importants, com l'alliberament i la salvació».

La comanda parteix de la realitat, no és exercici per ascetes

«A la invocació: «El nostre pa de cada dia», Jesús ens ensenya a demanar al Pare el pa quotidià, units a tants homes i dones, per als que aquesta pregària és un crit dolorós que acompanya l'ansia de cada dia, perquè es manca del que és necessari per viure ».

"Quantes mares i pares, encara avui, van a dormir amb el turment de no tenir prou pa per als seus fills al dia següent!", ha exclamat el Papa; i va convidar a imaginar aquesta oració recitada "no a la seguretat d'un apartament còmode, sinó en la precarietat d'una habitació en la qual un s'adapta, on falta el necessari per viure".

En aquest context, "les paraules de Jesús assumeixen una nova força", perquè l'oració "no és un exercici per ascetes", sinó que "parteix de la realitat, del cor i de la carn de les persones que viuen en necessitat, o que comparteixen la condició de qui no tenen el necessari per a viure".

El pa no és "meu", és "nostre"

«Per això Jesús ens convida a suplicar "nostre" pa, sense egoismes, en fraternitat. Perquè si no ho resem d'aquesta manera, el Parenostre deixa de ser una oració cristiana. Si diem que Déu és el nostre Pare, estem cridats a presentar-nos davant Ell com a germans, units en solidaritat i disposats a compartir el pa amb els altres; en definitiva, a sentir en "la meva fam" també la fam de molts que avui en dia no tenen encara del que és necessari».

En la meva fam sento la fam de les multituds

Parlant en italià el papa Francesc ha cridat a estar ben atents a la comanda que fem a Déu: "el pa que el cristià demana a l'oració no és "el meu pa" és "el nostre pa ". Així és com Jesús ho vol ", va dir. Ell "ens ensenya a demanar-ho no només per nosaltres mateixos, sinó per a tota fraternitat del món". Això perquè "en la meva fam sento la fam de les multituds". Com aquell dels infants famolencs en els països en guerra, als països on "no hi ha pa", en qui el Romà Pontífex ens fa aturar-nos a pensar:

«Pensem en els infants que estan en països en guerra: els infants famolencs del lemen, els infants famolencs a Síria, els infants famolencs en molts països on no hi ha pa, al Sudan del Sud. Pensem en aquests infants i pensant en ells diguem junts, en veu alta, l'oració: Pare, doneu-nos avui el nostre pa de cada dia».

Aliment no és propietat privada

Parlant del miracle de la multiplicació del pa realitzat per Jesús, el Papa va assenyalar que el Mestre va multiplicar "el gest de generositat" del noi que estava disposat a compartir la seva provisió, els cinc pans i dos peixos. El noi, va dir, "hi havia comprès la lliçó del Parenostre: que l'aliment no és propietat privada - fiquem-nos això al cap: l'aliment no és propietat privada - sinó providència per ser compartida, amb la gràcia de Déu". "El veritable miracle realitzat per Jesús aquell dia no va ser tant la multiplicació - que és veritat - sinó el compartir: donin allò que tenen i jo faré el miracle", va assegurar.

En saludar els pelegrins de llengua espanyola, el papa Francesc va animar a demanar-li al Senyor "que no ens faci faltar el nostre pa quotidià, i ens ajudi a comprendre que aquest no és una propietat privada sinó, ajudats per la seva gràcia, és providència per compartir i oportunitat per sortir a l'encontre dels altres, especialment dels pobres i necessitats".

Mentre que al final de l'Audiència, va lliurar un homenatge a la germana Maria Concetta Esu, de 85 anys, italiana missionera a l'Àfrica, a qui va conèixer durant la seva visita a Bangui:

"Amb aquest gest dedicat a tu - li va dir - vull expressar la meva gratitud també a tots els missioners, sacerdots, religiosos i laics, que sembren la llavor del Regne de Déu a tot arreu del món".

FLAMA, Agència Cristiana de Notícies.